

Ἡ σελήνη ἐν τῇ περὶ τὴν γῆν περιφορᾷ αὐτῆς κινεῖται μὲ δύνανμιν 4000 περίπου μέτρων ἀνὰ δευτερόλεπτον.

Ἡ γῆ ἐν τῇ ἡμερησίᾳ αὐτῆς περὶ τὸν ἄξονα περιφορᾷ, στρέφεται μὲ ταχύτητα 400 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, κατὰ τὸ αὐτὸ δὲ χρονικὸν διάστημα, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐτησίαν αὐτῆς περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν, μετατοπίζεται μὲ ταχύτητα 28,500 μέτρων.

Ὁ ἠλεκτρισμὸς καὶ τὸ φῶς (ὡς πρὸς τὸ φῶς μάλιστα τὸ πρᾶγμα ἀπεδείχθη ἐπ' ἐσχάτων ἀκριβῶς διὰ τοῦ λαμπροῦ πειράματος τοῦ K. Fourni) κινούνται μὲ ταχύτητα περίπου 300,000 ἢ 300,000,000 μέτρων τὸ δευτερόλεπτον, ἥτοι ὅσον θὰ ἐχρειάζετο ἵνα ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ γείνη ἐπτάκις ἢ περὶ τὴν γῆν περιστροφὴ. Ὡστε, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ συνδεθῆ διὰ τηλεγραφικοῦ σύρματος ἢ γῆ πρὸς τὸν ἥλιον, θὰ διεβ.βάζετο ἐντεῦθεν ἐν τηλεγράφημα εἰς τὸν ἥλιον, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀπέχομεν 37 ἑκατομμύρια λευγῶν, ἐν διαστήματι ὀκτώ λεπτῶν, ὅσον δηλαδὴ χρόνον κάμνουν καὶ αἱ ἡλιακὶ ἀκτῖνες νὰ φθάσωσι μέχρις ἡμῶν.

Ὅσον θαυμαστὴ καὶ ἂν φαίνεται ἡ ταχύτης αὕτη τῆς μεταδόσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτῖνων, ἀπεδείχθη οὐδὲν ἦτον ὅτι ἀστέρες τινὲς ἐκ τῶν λεγομένων ἀπλανῶν, οἵτινες δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ τόσοι ἀπομεμακρυσμένοι ἥλιοι, κρέμονται τόσον μακρὰν ἀφ' ἡμῶν, ὥστε δυνατόν εἶνε πρὸ πολλοῦ χρόνου νὰ ἐσθῆσθησαν ἂν καὶ βλέπωμεν ἀκόμη τὸ φῶς τῶν.

Οἱ ἀστρονόμοι συμφωνοῦσιν εἰς τὴν γνώμην ὅτι καὶ τῶν πλησιεστάτων ἀπλανῶν ἀστέρων τὸ φῶς δὲν δύναται νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν εἰς χρόνον ὀλιγώτερον τῶν τριῶν ἐτῶν· τῶν δὲ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων, ἐκείνων, οὓς διὰ τῆς μεγίστης τηλεσκοπικῆς μεγεθύνσεως μόνον κατορθώνομεν νὰ ἴδωμεν, τὸ φῶς θέλει τρεῖς χιλιάδας ἔτη διὰ νὰ φθάσῃ μέχρις ἡμῶν.

Ὡς πρὸς τὸν ἠλεκτρισμὸν, αὐτὸς ὁ ἀκαριαῖος οὕτως εἰπεῖν χρόνος μὲ τὸν ὅποιον διαδίδεται ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν συρμάτων ἐξηγεῖ τὸ πῶς ἐν τηλεγράφημα στελλόμενον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον φθάνει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον προχρονολογημένον, ἕνεκα τῆς διαφορᾶς τῶν μεσημβρινῶν. Ἐν τηλεγράφημα λ. χ. ἀποστελλόμενον ἐκ Πετροπόλεως τὴν 2 ὥραν μ. μ. διανύον ἐν ἀνυπολόγιστῳ τοῦ δευτερολέπτου κλάσματι τὸ μεταξὺ Πετροπόλεως καὶ Παρισίων διάστημα, φθάνει ἐκεῖ τὴν μεσημβρίαν, διότι ὁ ἥλιος δὲν διέρχεται διὰ τοῦ μεσημβρινοῦ τῶν Παρισίων εἰμὴ δύο ὥρας ἀφ' οὗ διῆλθε διὰ τοῦ τῆς Πετροπόλεως.

Δοθέντος δὲ ὅτι ἡ ὄψις δὲν εἶνε ἄλλο τι παρὰ ἐν παραγόμενον τῆς μεταδόσεως τῶν φωτεινῶν ἀκτῖνων, δυνάμεθα νὰ κάμωμεν ὑπόθεσιν, ἥτις εἶνε μὲν φανταστικὴ καὶ ἀδύνατος νὰ πραγματοποιηθῆ, ὀρθοτάτη ὅμως θεωρητικῶς.

Ἄν δηλονότι ὑποθέσωμεν ὅτι οἱ ὑποτιθέμενοι κάτοικοι τινῶν ἐκ τῶν λίαν ἀπομεμακρυσμένων ἐκείνων ἀφῆρον καὶ σχεδὸν χαμέναν δι' ἡμᾶς εἰς τὸ ἀχανές ἔχουσι τηλεσκοπία ἢ ἄλλας ὀπτικὰς συσκευάς, δι' ὧν νὰ δύνωνται νὰ παρακολουθῶσι καὶ νὰ παρατηρῶσι τὰ γινόμενα ἐπὶ τῆς ἡμετέρας σφαιρας, ἀπαράλλακτα ὅπως ἡμεῖς παρατηροῦμεν σκυμμένον τὴν παραχῆν καὶ τὴν κίνησιν μιᾶς μωρηκιάς, ἄλλοι μὲν θὰ ἔβλεπον τώρα τὴν διάβασιν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἄλλοι τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, οἱ πλησιέστεροι θὰ ἔβλεπον τὸν Καίσαρα ἢ τὸν Ἀττίλαν, τὸν Καρλομάγνον κατακόπτοντα τοὺς Σάξωνας ἢ τὴν Ἰωάννην δ' Ἄρκι καιομένην ἢ τὸν Κολόμβον διαπλέοντα τὰς θαλάσσας. Οἱ πλησιέστατοι πάντων, τέλος, οἱ γείτονες ἡμῶν, θὰ ὑπελάμβανον ὅτι ἡ ἡμετέρα σύγχρονος ἱστορικὴ εὐρίσκειται εἰς τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Ἐρρίκου τοῦ δ' ἢ εἰς τὴν μάχην τοῦ Φοντενοῦ. Σ.

Ο ΘΙΕΡΣΙΟΣ ΗΜΙΕΛΛΗΝ

Περὶ τὰ μέσα τῆς παρελθούσης ἑκατονταετηρίδος ἤμαζεν εἰς Κωνσταντινούπολιν οἰογένειά τῆς ἑλληνικῆ, τὸ θῆλυ γένος τῆς ὁποίας ἦτο προωρισμένον, ἕνεκα μεταναστεύσεως, νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνδρας μεγαλοφρεῖς. Αἱ ἑλληνίδες αὐταί, ὡν ἀσαφὴς κατὰ δυστυχίαν ἢ ἐπινομίαν, περικομοῦσι τὴν ποίησιν, τὴν ἱστοριογραφίαν, καὶ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας μὲ τρία ὀνόματα περικληθῆ, τὰ τῶν δύο ἀδελφῶν Chénier, καὶ τὸ τοῦ Thiers.

Ὅτι μὲν ἡ μήτηρ τῶν ἐνδόξων δύο ποιητῶν, ὡν ὁ πρωτότοκος ἔπεσε θῦμα τῆς γαλλικῆς ἐπικρασίας, ἦτο ἑλληνὶς τὸ τε γένος, καὶ τὸ δόγμα, καὶ τὴν εὐφυΐαν, νυμφευθεῖσα εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν Λουδοβίκον Chénier, ἐπιτετραμμένον καὶ γενικὸν πρόξενον Γαλλίας παρὰ τῇ Πύλῃ, τοῦτο πασίδηλον· ἀλλὰ γνωστὸν ἐξίσου δὲν εἶνε ὅτι καὶ ἡ μήτηρ τοῦ Thiers, ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους τῆς Chénier ὀρωμένη, ἦτο πρωτεξκδέλφη τῆς συνωρίδος τῶν αἰοιδῶν. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ κυρία Crawford εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον, ὅπερ ἐσχάτως κατεχώρισεν ἐν τῷ Macmillans' Magazine ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Ἀυτοσχέδιασμα κατὰ φύσιν, χαραχθὲν ὑπὸ γραφίδος ἀγγλικῆς*. Μικρὸν πρὸ τῆς τελευταίας τοῦ Thiers, ἡ λογάς lady ἐξήτησατο καὶ παρέλαθεν ἐκ στόματος τούτου, φίλου τῆς ἐπιστηθίου, πλείστας ὕσας λεπτομερεῖς καὶ ἐσωτάτας διακονιώσεις, ἀρροφῶσας τὴν βιολογίαν του.

Ὁ πατὴρ τοῦ Thiers, ἀνὴρ ἄστατος εἰς τὸ ἄκρον, δύστροπος, καὶ ἐκ νεότητος ἐκδοτος εἰς τρυφᾶς, ἀφοῦ κατεσπάθησεν ἐν ἀκολασίαις τὴν μικρὰν περιουσίαν του, κατέλιπεν αἰφνης καὶ γυναῖκά καὶ συγγενεῖς, ἑαυτὸν δὲ παραδοὺς εἰς τὴν τυχοδιωξίαν, διέστρεψε πλάνης τὰς πόλεις Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Ἀπ' ἐναντίας, ἡ σύζυγός

του, θυγάτηρ ἑλληνίδος καὶ αὐτὴ, ἦτο διαπρεπόντως νουεχῆς, εἶχεν ἕξοχον ἀντιληπτικόν, εἶχε τὸν λόγον ἔτοιμον, ἂν καὶ ἐπιβρέπῃ συνήθως εἰς τὴν χλευήν, προσφερέτο δὲ μὲ ἄκραν ἀφέλειαν καὶ ἀπλοϊκότητα. Μετὰ τὴν δραπέτευσιν τοῦ συζύγου συνοικήσασα μετὰ τῆς μητρὸς, ἣτις ἐπορίζετο ἐν Μασσαλίᾳ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τινων κτημάτων, συνδιελέχθη πάντοτε ἐν τῷ οἴκῳ εἰς τὴν νεοελληνικὴν, τὴν ὁποίαν ὅμως δὲν ἐδίδαξε πρὸς τὰ τέκνα της, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Chénier. Γνωστὸν ὅτι ὁ ἀωροθάνατος Ἄνδρέας, εἰς τῶν κορυφαίων τῆς Γαλλίας λυρικών, σύγχρονος καὶ ἐράμιλλος τοῦ ἑτέρου λυρικοῦ καὶ ὁμογενοῦς ἡμῶν Φωσκόλου, ἐλάλει ἐκ προχείρου τὰ *ρωμαίικα*, μόλις δὲ δεκαπενταετῆς ἐξέδωκε, μεθερμηνευθεῖσαν γαλλιστί, μίαν τῶν ᾠδῶν τῆς Σαπφοῦς.

Τὸ μὲν πρῶτον εἰς τὴν φιλομάθειαν τῆς μάμμης καὶ τῆς μητρὸς του, ἔπειτα δὲ εἰς τὴν συγγενειάν του μετὰ τῶν Chénier ἀπένειμεν εὐγνωμονῶν ὁ ἔφηβος Thiers, ὄρφανὸς σχεδὸν ἐκ πατρὸς ἀπομείνας ἀπὸ γενετῆς, τὸ εὐεργέτημα τῆς γυμνασιακῆς προπαιδεύσεώς του. Ἡ μὲν μάμμη, χάριν τοῦ εὐέλπιδος ἐγγόνου, προθύμως ἔδωκεν εἰς ὑποθήκην τὸν οἶκόν της, μεσιτεία δὲ τοῦ θείου Joseph Chénier ἐπέτυχεν ὁ νεανίας νὰ λάβῃ δωρεὰν παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὸ ἡμιστῶν διδάκτρων καὶ τῆς διατροφῆς, τὸ δὲ λεγόμενον demi-bourse.

Σπάνιοι οἱ διελθόντες τὸ στάδιον τῆς δόξης, τοῦ κράτους, τῆς μεγαλοκτημοσύνης μετ' ἧς ταχύτητος διήνυσεν αὐτὸ ὁ ἀσμός καὶ ἄπορος οὗτος ὑπέρτροφος. Τῷ 1832, ἀναγορευθεὶς ἐπὶ Λουδοβίκου Φιλίππου ὑπουργός, ἔσπευσε νὰ προσκαλέσῃ εἰς Παρίσι τὴν μάμμην καὶ τὴν μητέρα του, ὅπως ποιήσῃ αὐτὰς συμμετόχους τῆς κτηθείσης εὐδαιμονίας του· ἀλλ' αὐταί, ἐκτοπισθεῖσαι τῶν μακροχρονίων ἕξεων, ἄλλως τε δὲ προσβληθεῖσαι τὴν ὑγείαν ὑπὸ τοῦ κλίματος, προστίμησαν νὰ διέλθωσι τὸ λοιπὸν τοῦ βίου εἰς τὴν μεσημβρινὴν Γαλλίαν, ἐν τινι ἀγροκηπίῳ παρὰ τῆ κωμοπόλει Bouc, ὑπερ ἐπὶ σκοπῷ τοιοῦτῳ ἀπέκτησαν ὁ ἤδη πλουτήσας ἱστοριογράφος.

Τὸ δὲ ἀφιλόστοργον καὶ ἀνάγωγον τοῦ γέροντος Thiers παρετάθη ἀδιόρθωτον ἕως θανάτου.

Ἐν ἔτει 1833, καθ' ἣν περίπτωσιν ἔμελλεν ὁ υἱός, ὑπουργός ὢν εἰσέτι, νὰ συνέλθῃ εἰς γάμου κοινωνίαν μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ τραπεζίτου Dosne, ὁ ἀφιλότιμος γονεὺς, ἂν καὶ χρηματικῶς βοηθούμενος, ἠρνήθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτουμένην πατρικὴν συγκατάθεσιν του εἰς τὸν γάμον, ἐπιζητῶν ἀντ' αὐτῆς δώδεκα χιλιάδας φράγκων. Ὁ υἱὸς συνήνεσεν εἰς τὴν ἀγοράν, καὶ παρεσκύασεν ἀμέσως τὰ γαμοδαίισα· ἀλλ' ὅπως ἀκριρέσῃ πρὸς τὸν πατέρα τὴν εὐκαιρίαν

τοῦ νὰ κατάσχῃ θέσιν καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν εἰς τὸ γαμικὸν συμπόσιον, κατέλαβε τῆ προτεραιὰ τῆς τελετῆς, μεσιτεία τοῦ φίλου του Laffitte, ὅλας καθόλου τὰς θέσεις τῶν ὀλοπορικῶν ὀχημάτων.

Ἐπεταί ἐντεῦθεν εὐλογοφανέστατα, ὅτι ἐκ τῆς ἑλληνίδος μητρὸς ἐκληρονόμησεν ὁ κλεινὸς Ἄδολφος Thiers τὰ εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς δόξης ἀνυψώσαντα αὐτὸν ἠθικὰ καὶ διανοητικὰ προτερήματα, ὡς ἐπίσης ἐκ τῆς ἑλληνίδος αὐτῶν μητρὸς ἐκληρονόμησεν οἱ ἀείμνηστοι Chénier τὴν ποιητικὴν ἀναπτέρωσιν· γυναικὸς, τὴν θαυμαστὴν εὐφυίαν καὶ καλαισθησίαν τῆς ὁποίας θαυμάζει καὶ αὐτὸς ὁ Villemain εἰς τὴν Ἱστορίαν του τῆς ἐν Γαλλίᾳ γραμματολογίας.

Ἐν Λιδόρῳ.

Z.***

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΩ

Φιλόμουσός τις κυρία τῶν Ἀθηνῶν ἀπήλυθε γαλλιστί πρὸς τὸν Βικτώρα Οὐγκώ, μικρὸν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ τέλους τῶν Ἀθλίων, τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν:

Κατεχομένη ὑπὸ δικαίου θαυμασμοῦ καὶ ἀπεριόριστου συμπαθείας πρὸς τὸν Ἰωάννην Βαλγιάννην, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ ὁποίου ἀπεταμιεύσατε πᾶσαν εὐγένειαν καὶ γενναιότητα ἧς εἶνε δεκτικὴ ἡ ἀνθρωπίνη καρδιά, λαμβάνα τὴν τόλμην, ἂν ἡ τύχη τοῦ μάρτυρος τούτου δὲν ἀπεφασίσθη ἤδη, νὰ ζητήσω παρ' ὑμῶν χάριν ὑπὲρ αὐτοῦ. Καλὸν νομίζω καὶ συμφέρον τοῖς ἀνθρώποις νὰ παρίσταται θριαμβεύουσα ἡ ἀρετὴ θεία συνάρσει, καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν οὐδὲν εἶχε πλέον νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τῆς δικαιοσύνης τῶν ἀνθρώπων.

Ἐνοῦσα κἀγὼ τὴν φωνήν μου εἰς τὴν τοῦ πλήθους, ἐνθουσιῶντος ὑπὲρ τοῦ Βαλγιάννη, ὅτε κινδυνεύων ὁ ἴδιος ἔσωσε τὴν ζωὴν ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν του, ἀνακράζω μετὰ τῶν ἄλλων: «Ἄφετε, ἄφετε τὸν δίκαιον τοῦτον.»

Δέχθητε, Κύριε, τὴν ἐκφρασιν τοῦ ὑφειλομένου ὑμῖν θαυμασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης μου δι' ὅσας διήλθον γλυκυτάτας ὥρας ἀναγινώσκουσα τὴν ὑμετέραν ἀμίμητον ἐποποιίαν.

Ἐν Ἀθήναις.

Κ^α Ε. Μ. Α.

Εἰς ἀνωτέρω ὁ συγγραφεὺς τῶν Ἀθλίων ἀπήνησε τὰ ἀκόλουθα, ἀτινα μετεφάρτησαν ἐκ τῆς πρωτοτύπου ἐπιστολῆς του:

Κυρία μου,

Ἐξέπεμψατε πρὸς ἐμὲ κραυγὴν ἐκπορευομένην ἐκ τῶν μυχῶν τῆς καρδίας, καὶ καρδίας χαριτοβρύτου. Εἴσθε συμπατριῶτις τοῦ κάλλους, ὥραία πιθανῶς, βεβαίως ὅμως ἀγαθωτάτη. Ἀδυνατῶ νὰ περιγράψω πόσον μὲ συνεκίνησεν ἡ ὑμετέρα ἐπιστολή.

Ὁ μὲν ἄνθρωπος κολάζει, ὁ δὲ Θεὸς σώζει. Ἡ κοινωνία, ἡ οὐδὲ δικαιοσύνην ἰκανὴ οὔσα ν' ἀπονεύμῃ, ἔτι ὀλιγώτερον εἶνε ἀξία ν' ἀπονεύμῃ